

xes ragaszkodás a vármegyei rendszerhez, hanem egy ennél sokkal mélyebb összefüggés felismerése. Magyarország legélesebb vitái a korban a szokásjog és az ideiglenes perrendtartás szabályai közt eligazodni próbáló Vármegye és Királyi Törvényszék közti viszonyban és harcokban csúcspontok ki. Ezt a helyzetet látja át az idősebb Krúdy, és ezért próbálja képviselni a Vármegye és végső soron a német hatástól való mentesség érdekeit. Mikor azonban a felsőbb döntés ezt ellehetetleníti, háttérbe vonul, és tevélegesen már nem is vesz részt a per eseményeiben. Ezen a ponton pedig meglehetősen hasonló egymáshoz a Honvédegylet elnöke és a Vajda. Hiszen, ahogy ez a forduló jelenti a megálljt a legidősebb Krúdy számára, úgy Eötvös pályafutása is itt éri el tetőpontját, ami ebben a jogi szempontú kontextusban azt is jelentheti, hogy az utolsó táblabíró nevével fémjelzett korforduló áttételesen megegyezik a modernet az ótól elválasztó, tulajdonképpeni századfordulóval. Ezt az elképzelést erősíti az a talán Krúdy által is jól ismert tény, hogy a per során alkalmazott, oly sok bonyodalmat okozó Sárga könyv a tizenkilencedik századdal kéz a kézben kivonulva veszítette hatályát, hiszen a felelősök 1900. január 1-jén hirdették ki az új, 1896:33. tc.-ként ismert bűnvádi perrendtartást.

